

Nú er sekt gerð á hendur manni áður en lög þessi öðlast gildi, enda hafi hann þá ekki greitt eða afplánað sekt að fullu, og ákveður þá dómsmálaráðherra fangelsisvist til þess að afplána sektina eða það af henni, sem þá er ógreitt, í samræmi við lög þessi, enda verði hlutur sökunauts þá betri en hann hefði orðið eftir hinum eldri fyrirætlum. Þó skal engum leyft að afplána sektir í fangelsi við vatn og brauð eftir að lög þessi eru komin til framkvæmdar.

13
8. júní

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Christiansborgarhöll, 8. júní 1925.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Jón Magnússon.

LÖG

um

breyting á lögum nr. 91, 14. nóv. 1917, um aðflutningsbann á áfengi.

14
8. júní

Vjer Christian hinn Tíundi, af guðs náð konungur Íslands og Danmerkur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmari, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefir fallist á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Upphaf 1. gr. skal orða svo:

Engan áfengan drykk eða áfengisvökva má flytja o. s. frv.

Aftan við sömu gr. komi ný málgr., svo hljóðandi:

Brot samkvæmt þessari grein er fullframið, þegar áfengi er flutt inn í landhelgi í því skyni að koma því, beinlínis eða fyrir milligöngu annara, hjer á land eða til sölu eða neyslu í landhelgi eða í íslenskt skip til sölu eða neyslu. Æn landhelgi telst 4 sjómíllur á haf út frá stórstraumsfjöruborði, og sje talið

- 14** frá ystu skerjum og hólmum, er upp úr sjó koma, enda teljast firðir og víkur
8. júní í landhelgi alt það, sem landsmegin verður innan við beina línu, er dregin sje þar milli nesja, sem næst fjarðarmynni verða 12 sjómíllur, og 4 sjómíllur til hafs frá þeirri línu.

2. gr.

Aftan við 6. málsgr. 5. gr. bætist: en farþegar á farangri sínum.
 Síðasta málsgrein sömu greinar falli niður.

3. gr.

7. gr. skal orða svo:

Enginn má taka við nokkurskonar ólöglega aðfluttu áfengi úr skipi hjer við land, eða í íslenskri landhelgi, nje heldur taka við áfengi á floti, hvort sem hann gerir það endurgjaldslaust eða gegn endurgjaldi.

4. gr.

Orðin „og 10“ í 8. gr. falli niður.

5. gr.

2. málsgr. 9. gr. skal orða þannig:

Þó mega lyfsalar og hjeraðslæknar selja mönnum áfenga drykki eftir lyfseðli löggiltra lækna (sbr. þó 18. gr.), en þó aldrei oftari en einu sinni eftir sama lyfseðli. Um sölu lyfja þeirra, sem áfengi er í, setur dómsmálaráðherra, með ráði landlæknis, reglur til tryggingar því, að áfeng lyf verði ekki höfð til neyslu, heldur aðeins til lækninga.

6. gr.

10. gr. falli niður.

7. gr.

14. gr. skal orða svo:

Fyrir brot gegn 1. gr. skal refsa þannig:

1. Ef áfengi er flutt inn í því skyni að selja það eða veita fyrir borgun, þá varðar það sektum:

Fyrsta sinni 500—5000 krónum.

Öðru sinni 1000—10000 krónum.

Þriðja sinni og oftari 2000—20000 krónum.

Auk þess skal sökunautur sæta fangelsi, eða, ef brot er marg-
 ítrekað eða miklar sakir eru að öðru leyti, hegningarvinnu alt að 2 árum.

Nú flytur skip hingað ólöglega áfengi, svo að telja megi það veru-
 legan hluta af farmi þess, og skal skip þá gert upptækt með dómi til
 handa ríkissjóði.

Skip skal ávalt vera að veði til tryggingar greiðslu á sektum og málskostnaði, enda má kyrsetja það og selja, að undangengnu fjárnámi, til lúkningar hvorutveggja. **14**
8. júní

2. Ef áfengi er ekki flutt inn til sölu eða veitinga fyrir borgun, þá varðar það sektum, frá 100—2000 krónum.

Jafnan skal hið ólöglega aðflutta áfengi verða eign ríkissjóðs.

8. gr.

1. málsgr. 15. gr. skal orða svo:

Nú skýrir skipstjóri lögreglustjóra eða umboðsmanni hans rangt frá um áfengi það, er hann hefir meðferðis, og skal hann þá sekur um 200—2000 krónur, enda liggja ekki þyngri refsing við broti hans samkvæmt öðrum laga-fyrirmælum. Skip er að veði til tryggingar sektum og málskostnaði eins og segir í síðustu málsgrein 1. tölul. 14. gr.

3. málsgr. sömu greinar skal orða svo:

Ef nokkur brýtur oftast ákvæði þessarar greinar, eða gerir sjer sölu eða veitingar áfengra drykkja að atvinnu, þá varðar það, auk sekta samkvæmt 2. málsgr., fangelsi, ekki skemra en 1 mánuð, eða hegningarvinnu allt að 1 ári, ef miklar sakir eru.

Síðustu málsgr. sömu greinar skal orða svo:

Afgreiðslumanni lyfsala eða hjeraðslæknis liggur sama hegning við, ef hann afhendir áfengi án lyfseðils, oftast en einu sinni eftir sama lyfseðli eða lyfseðli læknis, er sviftur hefir verið heimild til að láta áfengislyfseðla af hendi samkvæmt 18. gr., eða eftir lyfseðli, sem ekki er að öllu leyti samkvæmur þeim reglum, er í 2. málsgr. 9. gr. segir.

Ef lyfsali sjálfur eða forstöðumaður lyfjabúðar eða hjeraðslæknir brýtur með þeim hætti, sem í næstu málsgr. hjer á undan segir, þá varðar það sektum, 200—5000 krónum. Ef lyfsali eða forstöðumaður lyfjabúðar verður tvisvar sannur að þessum brotum, eða einhverju þeirra, eða ef ofannefndir þjónar hans verða það, sami maður þrisvar sinnum í þjónustu hans, þá getur dóms-málaráðherra svift hann lyfsöluleyfi eða rjetti til að standa fyrir lyfjabúð.

Lyfsali og hjeraðslæknir ábyrgist greiðslu sektar og málskostnaðar, er þjónn hans er dæmdur til að greiða samkvæmt framanskráðu, enda má gera aðför í eignum þeirra til lúkningar sektum.

9. gr.

18. gr. skal svo orða:

Nú katur læknir áfengi af hendi án þess að hann hafi fullvissað sig um þörf beiðanda á því til lækninga, eða læknir brýtur reglur þær, sem settar eru eða settar verða samkvæmt 2. málsgr. 9. gr., og skal hann þá sæta sektum, fyrsta skifti 500—5000 krónum, og tvöfaldri sekt, ef brot verður ítrekað, og skal þá auk þess svifta lækninn heimild til þess að gefa út seðla á áfengi eða

14 láta af hendi áfengi eða áfengisblöndur. Dómsmálaráðherra getur sett, með 8. júní ráði landlæknis, nánari reglur um þetta atriði.

10. gr.

Eftir 18. gr. komi ný grein, svo látandi:

19. gr.

Sá, sem kemur því til leiðar með fortölum eða fjárframlögum, heitum eða hótunum eða ráðum sínum, að brot á lögum þessum verði framið, enda verði hann ekki talinn aðalmaður í verknaðinum, eða veitir til þess aðstoð í orði eða verki, tekur þátt í gróða af þeim brotum eða aðstoðar aðra til að halda þeim gróða, sæti sektum, frá 50—5000 krónum. Ef brot er ítrekað eða ef miklar sakir eru, skal, auk sekta, dæma sökunaut í fangelsi, eða, ef mjög miklar sakir eru, í alt að 1 árs hegningarvinnu.

11. gr.

19. gr. skal orða svo:

Sektir allar renna í ríkissjóð.

Gera skal aðför hjá hinum seku til lúkningar sektum samkvæmt lögum þessum, og því að eins skulu þeir afplána sektir í fangelsi, að fje þeirra hrökkvi ekki fyrir þeim, enda gangi málskostnaður fyrir.

12. gr.

20. gr. skal orða svo:

Með mál út af brotum á lögum þessum og reglum, settum samkvæmt 2. málgr. 9. gr., skal fara að hætti almennra lögreglumála.

13. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1925.

Þau brot, sem framin eru fyrir þann tíma, skal dæma eftir þessum lögum, ef úrslitin verða sökunaut vægari, en ella eftir eldri lögum.

Þá er lög þessi hafa öðlast staðfestingu konungs, skal fella þau inn í texta laga nr. 91, 14. nóv. 1917, og gefur konungur þau lög þannig breytt út sem lög um aðflutningsbann á áfengi.

Eftir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Christiansborgarhöll, 8. júní 1925.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Jón Þorláksson,